„Economische en Monetaire Unie" in Nieuw Europa (maart 1971)

Source: Archives familiales Pierre Werner, Luxembourg.
Nieuw Europa. Maandblad van de Europese Beweging in Nederland. Maart 1971. Den Haag.
Copyright: (c) Nieuw Europa
URL: http://www.cvce.eu/obj/economische_en_monetaire_unie"_in_nieuw_europa_maart_1971-nl-a059719c-c077-4763-be59-f0052aed5d8b.html
Publication date: 05/11/2012

Economische en Monetaire Unie

Op 9 februari aanvaardde de ministerraad van de Europese Gemeenschappen, een resolutie, die naar het oordeel van de voorzitter van de Europese Commissie Malfatti, wel eens belangrijker zou blijken te kunnen zijn dan het Verdrag van Rome. Met ingang van 1 januari 1971 begint de opbouw van een economische en monetaire unie. Gezien het grote belang van dit besluit, heeft de redactie besloten de volledige tekst van de resolutie hiernaast af te drukken.

Pierre Werner, premier van Luxemburg, ontwerper van een economische- en monetaire unie

Resolutie van de Raad en van de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten

De Raad van de Europese Gemeenschappen en de vertegenwoordigers van de regeringen der Lid-Staten

gelet op het slotcommuniqué van de Conferentie van Staatshoofden en Regeringsleiders van 1 en 2 december 1969 te 's-Gravenhage, inzonderheid op punt 8, waarin zij de wil uiten om te bereiken dat de Gemeenschap zich tot een economische en monetaire unie ontwikkelt, door de tenuitvoerlegging van een fasegewijs opgezet plan,
gezien de gemeenschappelijke conclusies van het tussentijdse verslag van de Groep, ingesteld bij beschikking van de Raad van 6 maart 1970 en geplaatst onder voorzitterschap van de heer Pierre WERNER, Minister-President en Minister van Financiën van Luxemburg, welke conclusies de Raad tijdens zijn 116e zitting van 8/9 juni 1970 tot de zijne heeft gemaakt,

namelijk dat:
– het uiteindelijke doel dat door de Conferentie van Staatshoofden en Regeringsleiders is vastgesteld, in de loop van het huidige decennium te verwezenlijken lijkt mits de Regeringen voortdurend hun politieke steun verlenen;
– de economische en monetaire unie betekent dat de belangrijkste economisch-politieke beslissingen op gemeenschapsniveau zullen worden genomen en dat de hiervoor noodzakelijke bevoegdheden derhalve van het nationale vlak naar dat van de Gemeenschap worden overgebracht. Dit proces zal op de aanvaarding van één geldeenheid kunnen uitlopen, waardoor zijn onomkeerbaarheid zal zijn gewaarborgd;
– tussen het beginpunt en het eindpunt op een aantal gebieden, gelijktijdig en in toenemende mate, talrijke maatregelen zullen moeten worden getroffen. Sommige maatregelen impliceren een wijziging van het Verdrag van Rome; het is van belang de voorbereidende werkzaamheden ter zake reeds tijdens de eerste fase te beëindigen. De thans bestaande bepalingen maken echter thans reeds belangrijke vorderingen mogelijk;
– de eerste etappe zou 1 januari 1971 moeten beginnen en binnen een bepaalde periode gerealiseerd dienen te worden; van technisch standpunt bezien lijkt hiervoor een periode van 3 jaar op haar plaats. Deze etappe zal zijn bestemd om de communautaire instrumenten steeds doeltreffender te maken en om een eerste aanzet te geven aan de Gemeenschap als een zelfstandig geheel binnen het internationale monetaire stelsel;
– de eerste etappe niet als een op zichzelf staand doel kan worden beschouwd; zij is onlosmakelijk verbonden met het gehele proces van economische en monetaire integratie. In deze etappe moet dus vastberaden naar het einddoel worden gestreefd;
– deze eerste etappe moet inhouden dat de procedure van overleg op nader te bepalen wijze stringenter worden; dat de begrotingspolitiek der Lid-Staten in overeenstemming met de gemeenschappelijke doeleinden moet worden gevoerd; dat een zekere harmonisering op fiscaal gebied tot stand moet komen; dat de geld- en kredietpolitiek hecht gecoördineerd en de integratie van de kapitaalmarkten verstevigd moet worden;
– de Gemeenschap geleidelijk gemeenschappelijke standpunten zal moeten innemen ten aanzien van de monetaire verhoudingen met derde landen en in de internationale instellingen; in het bijzonder zal zij, voor wat de wisselkoersverhoudingen tussen de Lid-Staten betreft, geen gebruik moeten maken van eventuele regelingen waardoor een versoepeling van het internationale monetaire systeem mogelijk wordt gemaakt,
gezien de suggesties die deze groep in haar eindverslag, welks gezichtspunten hij deelt, heeft gedaan betreffende de elementen die noodzakelijk zijn voor het bestaan van een economische en monetaire unie en betreffende de economisch-politieke gevolgen van een zodanige unie,
zich bewust van de grote politieke betekenis van de totstandbrenging van de economische en monetaire unie, zowel voor de Gemeenschap als voor de haar samenstellende Lid-Staten,
verlangend het onomkeerbare karakter van de actie die de Staatshoofden en Regeringsleiders ter bereiking van een economische en monetaire unie hebben besloten te ondernemen, plechtig te bevestigen,
gezien het ontwerp van de Commissie,
gezien het advies van het Europese Parlement,

aanvaarden de volgende resolutie

I. Ten einde een bevredigende groei, de volledige werkgelegenheid en de stabiliteit binnen de Gemeenschap te verzekeren, de daarin optredende structurele en regionale evenwichtsverstoringen te ver-

helpen en haar bijdrage aan de internationale economische en monetaire samenwerking te versterken en aldus te komen tot een Gemeenschap van stabiliteit en groei, hebben de Raad en de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten uiting gegeven aan hun politieke bereidheid om in de komende tien jaren een economische en monetaire unie tot stand te brengen volgens een op 1 januari 1971 ingaand plan in etappes.

De resultaten van de uitvoering van dit plan moeten zijn dat de Gemeenschap aan het einde van dit proces:
1. een zone vormt binnen welke personen, goederen, diensten en kapitalen zich vrijelijk en zonder vervalsing van de concurrentie zullen bewegen zonder dat daardoor structurele of regionale evenwichtsverstoringen worden opgewekt en zulks onder zodanige voorwaarden dat de economische subjecten hun activiteit op communautair niveau kunnen ontwikkelen;

2. een monetaire entiteit vormt, met een eigen individueel karakter in het internationale stelsel, gekenmerkt door de totale en onherroepelijke convertibiliteit van de valuta's de opheffing van de fluctuatiemarges van de wisselkoersen. de onwrikbare vastlegging van de koerspariteiten, welke de noodzakelijke voorwaarden zijn voor de invoering van één enkele valuta en waarin een gemeenschappelijke organisatie van de centrale banken werkzaam is;

3. op economisch en monetair gebied beschikt over de bevoegdheden en verantwoordelijkheden die het beheer van de unie mogelijk maken. Te dien einde worden de vereiste beslissingen van de economische politiek op communautair niveau genomen en worden aan de Instellingen van de Gemeenschap de noodzakelijke bevoegdheden toegekend.
De verdeling der bevoegdheden en verantwoordelijkheden tussen de Gemeenschap en de Lid-Staten geschiedt afhankelijk van hetgeen voor de samenhang van de unie en de doelmatigheid van de arbeid van de Gemeenschap noodzakelijk is.

De Instellingen van de Gemeenschap zullen in staat worden gesteld, hun bevoegdheden en verantwoordelijkheden op economisch en monetair gebied doelmatig en snel uit te oefenen.
Het Europese Parlement wisselt van gedachten over en ziet toe op de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk beleid in het kader van de economische en monetaire unie.
De gemeenschappelijke organisatie van de Centrale Banken, draagt in het kader van haar eigen verantwoordelijkheden bij tot de verwezenlijking der doelstellingen van stabiliteit en groei van de Gemeenschap.

De hierbovengenoemde beginselen vinden toepassing op de volgende gebieden:

– de interne monetaire en kredietpolitiek van de unie;
– de monetaire politiek ten aanzien van de buitenwereld;
– het beleid ten aanzien van de geünificeerde kapitaalmarkt en de kapitaalbewegingen naar of afkomstig uit de derde landen;
– de begrotings- en fiscale politiek in samenhang met het op stabiliteit en groei gerichte beleid; wat de eigenlijke begrotingspolitiek betreft, zullen op communautair niveau de marges worden vastgesteld waarbinnen de belangrijkste onderdelen van het geheel der overheidsbegrotingen dienen te liggen, inzonderheid de variaties van de omvang daarvan, de grootte der saldi en de manier waarop deze worden gefinancierd of gebruikt;
– de noodzakelijke maatregelen op structureel en regionaal vlak als onderdeel van een gemeenschapsbeleid dat beschikt over passende middelen, opdat ook deze maatregelen bijdragen tot de harmonische ontwikkeling van de Gemeenschap en met name opdat daardoor de voornaamste problemen worden opgelost.

II. Naarmate vooruitgang wordt geboekt op weg naar het uiteindelijk doel, zullen communautaire middelen worden geschapen, telkens wanneer zulks noodzakelijk blijkt, om bevoegdheden over te nemen of de werking van de nationale middelen aan te vullen.
Op alle gebieden zullen de te ondernemen acties onderling afhankelijk zijn en elkaar versterken; in het bijzonder moet de ontwikkeling van de monetaire eenwording steunen op gelijktijdige vooruitgang op het gebied van de onderlinge aanpassing en vervolgens van de eenwording van het economisch beleid.

III. Ter bereiking van deze doelstellingen besluiten de Raad en de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten, met ingang van 1 januari 1971 in de loop van een eerste etappe van drie jaar een geheel van maatregelen in te voeren.

1. De Raad stelt op voorstel van de Commissie de bepalingen vast betreffende een versterking van de coördinatie van de economische politiek op korte termijn zodat de werkelijke doelmatigheid van deze coördinatie wordt gewaarborgd, met name dank zij het intensiveren en het algemeen maken van het voorafgaande en verplichte overleg. Bij deze coördinatie van de economische politiek op korte termijn wordt rekening gehouden met de grote lijnen van de programma's voor de economische politiek op middellange termijn.
Daartoe is de Raad overeengekomen om op voorstel van de Commissie, die eerst in het kader van het Economisch en Sociaal Comité, de sociale partners heeft geraadpleegd, of eventueel volgens een andere procedure, de grote lijnen van de economische politiek op communautair niveau en de kwantitatieve richtsnoeren voor de essentiële elementen der overheidsbegrotingen vast te stellen.

Ten einde de coördinatie van de economische politiek te vergemakkelijken, is de Raad overeengekomen om, op voorstel van de Commissie en na advies van de betrokken Comités, de nodige maatregelen te treffen ten einde de instrumenten van de economische politiek geleidelijk te harmoniseren en met name de tijdschema's van de nationale begrotingsprocedures onderling aan te passen.

III. 2. Ten einde de daadwerkelijke vrijmaking van het verkeer van personen, goederen, diensten en kapitaal en de economische vervlechting te versnellen, beslist de Raad, op voorstel van de Commissie en onder handhaving van een passend evenwicht, over maatregelen betreffende:
– de communautaire regels tot vaststelling van de uniforme berekeningsgrondslag van de B.T.W. in de zin van het Raadsbesluit van 21 april 1970;
– de harmonisatie van het toepassingsgebied, de berekeningsgrondslag en de wijze van heffing van de accijnzen, met name van die welke een merkbare invloed uitoefenen op het handelsverkeer;
– de harmonisatie van bepaalde typen belastingen die de kapitaalbewegingen binnen de Gemeenschap rechtstreeks kunnen beïnvloeden, met name van de fiscale regeling voor rente van vastrentende waarden en voor dividenden;
– de verdere harmonisatie van de structuur van de vennootschapsbelasting;
– de geleidelijke uitbreiding van de belastingsvrijstellingen voor particulieren bij het overschrijden van de intracommunautaire grenzen.
Aan het eind van de eerste etappe zal de Raad de verrichte studies en de voorstellen van de Commissie inzake de onderlinge aanpassing van de B.T.W.-tarieven en accijnstarieven in behandeling nemen.

III. 3. Met het oog op de bevordering van de vrijheid van het kapitaalverkeer vaardigt de Raad op voorstel van de Commissie:
– een richtlijn uit waarbij enerzijds regels voor een geleidelijke liberalisatie worden vastgesteld volgens welke de emissies van effecten op de kapitaalmarkt worden toegestaan zonder discriminatie en waarbij anderzijds elk verschil in behandeling bij de invoering ter beurze van effecten waarvan de emittent

(vervolg op pag. 60)

Economische en Monetaire Unie

(vervolg van pag. 59)

in een andere Lid-Staat is gevestigd, wordt opgeheven;
– en stelt de Raad een procedure vast die een geleidelijke coördinatie van het beleid der Lid-Staten inzake de kapitaalmarkten inhoudt.

III. 4. Om de spanningen die de verwezenlijking van de economische en monetaire unie in gevaar kunnen brengen te verminderen door acties op regionaal en structureel gebied besluit de Raad, op voorstel van de Commissie omtrent de nodige maatregelen om een begin van een oplossing te vinden voor de problemen die voorrang hebben in het bijzonder door de Gemeenschap daartoe passende middelen te verstrekken in het kader van de thans geldende Verdragen, waarbij hij rekening houdt met de gegevens van het derde programma voor de economische politiek op middellange termijn.

III. 5. Ten einde de coördinatie op het gebied van het monetaire en kredietbeleid van de Lid-Staten te versterken, heeft de Raad besloten dat:

– de voorafgaande en verplichte raadplegingen in het Monetair Comité en in het Comité van presidenten der centrale banken zullen worden uitgebreid;
– aan de centrale banken wordt verzocht om binnen de perken van hun bevoegdheden en binnen het kader van hun eigen verantwoordelijkheid in het Comité van presidenten van de centrale banken hun politiek te coördineren, met inachtneming van de door de Raad te geven richtsnoeren voor het algemeen economisch beleid;
– het Monetair Comité en het Comité van presidenten van de centrale banken de werkzaamheden betreffende de harmonisatie van de instrumenten van het monetair beleid in nauwe samenwerking zullen voortzetten.

6. De Raad is overeengekomen dat de Gemeenschap geleidelijk tot communautaire standpunten moet komen in de monetaire betrekkingen met derde landen en internationale organisaties; zij zal inzonderheid in de valutabetrekkingen tussen de Lid-Staten geen beroep mogen doen op eventuele bepalingen welke een versoepeling mogelijk maken van het internationale valutaverkeer.

7. De Raad en de Lid-Staten nodigen de Centrale Banken van de Lid-Staten uit om reeds aanstonds bij het begin van de etappe en bij wijze van proef de schommelingen van de koersen tussen communautaire valuta te houden binnen nauwere marges dan die welke bepaald worden door de toepassing van de marges geldende voor de U.S.A.-dollar, dank zij een onderling afgestemd optreden ten aanzien van bedoelde valuta. De Raad komt overeen dat afhankelijk van de omstandigheden en de bij de harmonisatie van het economisch beleid vastgestelde resultaten nieuwe maatregelen kunnen worden genomen die erin zullen bestaan dat van een de facto stelsel wordt overgegaan naar een de jure stelsel in de interventies in communautaire valuta en in opeenvolgende verminderingen van de fluctuatiemarges tussen communautaire valuta's. Het Comité van presidenten van de centrale banken brengt tweemaal per jaar aan de Raad en aan de Commissie verslag uit over de functionering van de geconcentreerde acties van de centrale banken op de valutamarkt, alsmede over de wenselijkheid van aanvaarding van nieuwe maatregelen op dit gebied.

8. De Raad nodigt het Monetair Comité en het Comité van presidenten van de centrale banken uit om uiterlijk 30 juni 1972, in nauwe samenwerking, een verslag op te stellen over de organisatie, de rol en de statuten van een Europees Fonds voor Monetaire Samenwerking, bestemd om naderhand te worden opgenomen in het communautaire systeem van de centrale banken, bedoeld in paragraaf I.2, ten einde aan de hand van de opgedane ervaring op het gebied van de vernauwing der marges en op het gebied van de harmonisatie van het economisch beleid de eventuele oprichting van dit Fonds gedurende de eerste etappe mogelijk te maken. Dit verslag leggen zij voor aan de Raad en aan de Commissie.

9. Ten einde de harmonische uitvoering van het plan voor de economische en monetaire unie te bevorderen en bovenal het vereiste parallellisme tussen de economische en de monetaire maatregelen te waarborgen zullen de bepalingen van monetaire aard, te weten III. 7. en 8. en het mechanisme voor financiële steun op middellange termijn voor een periode van vijf jaar gelden met ingang van de aanvang van de eerste etappe. Na een akkoord voor de overgang naar de tweede etappe zullen bovengenoemde bepalingen van kracht blijven.

IV. De Raad neemt er akte van dat de Commissie bereid is om vóór 1 mei 1973 het volgende aan hem voor te leggen:
– een mededeling waarin de balans wordt opgemaakt van de tijdens de eerste etappe gemaakte vooruitgang, rekening houdende met het parallellisme dat in acht moet worden genomen tussen de coördinatie van het economische beleid en de vooruitgang op monetair gebied in de Gemeenschap;
– een in samenwerking met de desbetreffende Raadgevende Comités opgesteld verslag over de verdeling van de bevoegdheden en verantwoordelijkheden tussen de Instellingen van de Gemeenschap en de Lid-Staten, die inzonderheid ter zake van de conjunctuurpolitiek, het geld- en kredietbeleid en de begrotingspolitiek nodig is voor de goede werking van een economische en monetaire unie.

De Raad en, in voorkomend geval, de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten stellen, op voorstel van de Commissie vóór het einde van de eerste etappe van drie jaar, de maatregelen vast die, na de overgang naar de tweede etappe, leiden tot de volledige verwezenlijking van de economische en monetaire unie:
– hetzij op basis van de huidige bepalingen van het Verdrag;
– hetzij door deze aan te vullen op basis van artikel 235;
– hetzij op basis van artikel 236 van het Verdrag.